سرمقاله

چهار ابتکار پکن برای ترسیم چارچوب امنیتی در غرب آسیا

ادامه از صفحه یک

پکن می‌کوشد نه‌فقط به‌عنوان یک شریک تجاری، بلکه به‌عنوان مشارکت‌کننده در گفت‌وگو درباره توسعه، امنیت و اقتصاد منطقه‌ای شناخته شود. پرسش اساسی آن است که این مشارکت بر چه اصولی استوار است و چگونه می‌تواند با منافع و نگرانی‌های متفاوت کشورهای منطقه ارتباط برقرار کند. دال مرکزی این برداشت از سیاست خارجی عمل‌گرایانه پکن، پیوند امنیت و توسعه است. در این نگاه، امنیت پیش‌نیاز توسعه و توسعه پشتوانه پایداری امنیت به شمار می‌رود. ناامنی، سرمایه‌گذاری و همکاری اقتصادی را مختل می‌کند و توسعه نامتوازن نیز می‌تواند زمینه استمرار بی‌ثباتی را فراهم آورد. بنابراین، امنیت صرفاً مسئله‌ای نظامی نیست و توسعه نیز به افزایش مبادلات تجاری محدود نمی‌شود. از همین جهت چهار ابتکار مهم امنیتی برای ترسیم چهارچوب امنیتی جدید در نظم در حال گذار نظام بین الملل برای خاورمیانه توسط راس این هرم و رهبر حزب کمونیسم شی جینگ پی در سپتامبر ۲۰۲۶ ارائه گردیده است که محل مداقه وتوجه سیستم حکمرانی کشور های خاورمیانه است.

۱. تحریک انگیزه‌های درون‌زا و تقویت استقلال راهبردی

نخستین محور، تحریک انگیزه‌های درون‌زا در کشورهای خاورمیانه است. مقصود از این تعبیر، تقویت توان و اراده کشورهای منطقه برای شناسایی مسائل خود و مشارکت مستقیم در حل آن‌هاست. در این برداشت، صلح پایدار زمانی امکان‌پذیر می‌شود که دولت‌های منطقه صرفاً موضوع تصمیم‌گیری دیگران نباشند، بلکه خود در تعیین دستورکار امنیتی نقش داشته باشند. حمایت از استقلال راهبردی کشورهای منطقه نیز در همین چارچوب معنا می‌یابد. استقلال راهبردی را نباید الزاماً به معنای قطع همکاری با قدرت‌های بزرگ یا پیوستن به ائتلافی تازه دانست؛ بلکه می‌توان آن را توانایی تصمیم‌گیری بر پایه منافع ملی و پرهیز از وابستگی انحصاری تفسیر کرد. چنین نگاهی، زمینه همکاری‌های مشترک و تفاهم میان قدرت‌های منطقه‌ای را برجسته می‌کند. بر این اساس، کاهش تنش زمانی ماندگارتر خواهد بود که از دل نیازها و محاسبات کشورهای منطقه برخیزد. نقش بازیگر بیرونی نیز، در صورت پذیرش طرف‌ها، تسهیل گفت‌وگو خواهد بود، نه جایگزین‌شدن با اراده آنان. اهمیت این مؤلفه در آن است که مسئولیت ساختن نظم منطقه‌ای را پیش از هر چیز متوجه خود منطقه می‌سازد.

۲. ترویج حکمرانی جامع و توجه به پیوستگی بحران‌ها

دومین مؤلفه، ترویج حکمرانی جامع است. در اینجا، جامع‌بودن به معنای توجه هم‌زمان به پیوند میان بحران‌ها، بازیگران و سطوح مختلف امنیت است. نقاط بحرانی خاورمیانه جدا از یکدیگر عمل نمی‌کنند و تشدید تنش در یک نقطه می‌تواند بر محاسبات امنیتی دیگر کشورها اثر بگذارد. ازاین‌رو، حل هر بحران بدون توجه به محیط پیرامونی آن، ممکن است دستاوردی محدود و شکننده داشته باشد. در منطق این یادداشت، توجه به مسئله فلسطین نیز از همین پیوستگی ناشی می‌شود. فلسطین نه موضوعی حاشیه‌ای، بلکه بخشی از بحث گسترده‌تر درباره عدالت، حقوق ملت‌ها و ثبات منطقه‌ای است. رویکرد جامع اقتضا می‌کند که مدیریت پیامدهای فوری بحران، جای رسیدگی به ریشه‌های سیاسی آن را نگیرد و کاهش خشونت با چشم‌اندازی برای حل‌وفصل اختلاف همراه شود. احترام به حاکمیت و تمامیت ارضی کشورها نیز در این چارچوب جای می‌گیرد. اگر قرار باشد قدرت نظامی جایگزین قواعد حقوقی شود، امکان دستیابی به نظمی قابل پیش‌بینی کاهش می‌یابد. مخالفت با بازگشت به «قانون جنگل»، در این معنا، دفاع از قاعده‌مندی روابط میان دولت‌هاست؛ قاعده‌مندی‌ای که اعتبار آن به اجرای غیرگزینشی اصول وابسته خواهد بود.

۳. تقویت بنیان‌های توسعه

سومین محور، تقویت بنیان‌های توسعه است؛ محوری که در آن تجارت، زیرساخت و انرژی‌های نو برجسته می‌شوند. در این برداشت، همکاری اقتصادی تنها ابزاری برای افزایش درآمد نیست، بلکه می‌تواند منافع مشترکی ایجاد کند که حفظ ثبات را برای طرف‌ها ارزشمندتر سازد. بااین‌حال، تبدیل این ظرفیت به نتیجه، به کیفیت طراحی و اجرای همکاری‌ها بستگی دارد.توسعه زیرساخت‌ها، گسترش ارتباطات تجاری و همکاری در حوزه انرژی، هنگامی با امنیت پیوند مؤثرتری پیدا می‌کند که پاسخ‌گوی نیازهای واقعی جوامع باشد. صرف اعلام پروژه‌های بزرگ، به‌تنهایی ضامن کاهش تنش نیست. شفافیت، توجیه اقتصادی، توجه به ظرفیت‌های داخلی و توزیع منافع، از معیارهایی هستند که می‌توان برای ارزیابی چنین پیشنهادهایی در نظر گرفت. از این منظر، توسعه را می‌توان مکمل ترتیبات سیاسی دانست، نه جایگزین آن‌ها. همکاری اقتصادی ممکن است انگیزه گفت‌وگو را تقویت کند، اما اختلافات سیاسی همچنان به سازوکارهای مستقل مذاکره و حل‌وفصل نیاز دارند. اهمیت این محور در پیوند دادن افق بلندمدت رفاه با ضرورت فوری کاهش ناامنی است.

۴. تقویت هماهنگی‌های بین‌المللی

چهارمین محور، تقویت هماهنگی‌های بین‌المللی است. در این بخش، احترام قدرت‌های فرامنطقه‌ای به حاکمیت کشورهای منطقه و حمایت از نقش‌آفرینی سازمان ملل متحد، جایگاهی محوری دارد. مسئله اصلی آن است که حضور بازیگران خارجی چگونه می‌تواند به کاهش اختلافات کمک کند، بی‌آنکه منطقه به عرصه تشدید رقابت‌های آنان تبدیل شود. هماهنگی بین‌المللی زمانی معنای عملی پیدا می‌کند که میان ابتکارهای دیپلماتیک، مسئولیت بازیگران منطقه‌ای و سازوکارهای چندجانبه ارتباط برقرار شود. مشارکت خارجی، در چنین برداشتی، باید پشتیبان گفت‌وگو باشد و حق تصمیم‌گیری کشورهای منطقه را به رسمیت بشناسد. معیار ارزیابی نیز نه شمار نشست‌ها و بیانیه‌ها، بلکه میزان کمک آن‌ها به کاهش تنش و اجرای توافق‌ها خواهد بود

در مجموع، این چهار محور را می‌توان تلاشی برای کنار هم قرار دادن استقلال راهبردی، نگاه جامع به بحران‌ها، همکاری توسعه‌ای و هماهنگی بین‌المللی دانست. ضرورت گفت‌وگوی کشورهای منطقه با چین نیز از همین‌جا ناشی می‌شود: نه برای پذیرش بی‌چون‌وچرای یک طرح، بلکه برای روشن‌کردن مفاهیم، سنجش امکان اجرا و تعیین نسبت آن با منافع منطقه. فاصله میان بیان اصول و ساختن ترتیبات پایدار، تنها با تعهدات روشن، مشارکت متوازن و سازوکارهای قابل ارزیابی کاهش می‌یابد.

پزشکیان با تاکید بر عبور بر وضعیت نه جنگ و نه صلح مطرح کرد

با عزت گفت‌وگو و موضوع را تمام کنیم

رئیس‌جمهوری با اشاره به توطئه‌های دشمنان برای ضربه زدن به ایران، گفت: مقام معظم رهبری دستور دادند وضعیت نه جنگ نه صلح را پایان دهیم. می‌توانیم با عزت گفت‌وگو و موضوع را تمام کنیم. ما اهل گفت‌وگو و مذاکره هستیم و منطق حکم می‌کند، اگر می‌توانیم حق خود را با گفت‌وگو بگیریم، خودمان را درگیر جنگ نکنیم اما در مقابل زور و قلدری هم تسلیم نخواهیم شد.

ما اهل گفت‌وگو و مذاکره هستیم و منطق حکم می‌کند، اگر می‌توانیم حق خود را با گفت‌وگو بگیریم، خودمان را درگیر جنگ نکنیم اما در مقابل زور و قلدری هم تسلیم‌نخواهیم شد

مسعود پزشکیان، ۱۸ آبان در مراسم هفتادودومین سالروز تأسیس شرکت صنایع شیر ایران (پگاه) در جمع مدیران و کارکنان این شرکت با قدردانی از اقدامات انجام‌شده در این واحد تولیدی با تأکید بر اینکه مدیریت صنایع تولیدی باید از دولتی بودن خارج شود، گفت: تاب‌آوری و استقلال کشور با افزایش تولید و تأمین نیاز کشور انجام شده است، مدیر خوب و موفق کسی است که نگاه والا و برتر شدن داشته باشد. باید خود را بالاترین و برترین بدانیم تا بتوانیم در مسئولیت و کار خود موفق شویم و پیشرفت کنیم.

رئیس‌جمهوری با بیان اینکه باور و اعتقادم این است از هیچ کشوری کمتر نیستیم و هیچ چیزی از دیگران کمتر نداریم، اظهار کرد: باید نگاه خود را برای بهترین شدن تغییر دهیم. امروز هستم و مسئولیت دارم که برای کشور و مردم خدمتی انجام دهم. افق نگاه ما باید بهترین شدن باشد و در مسیر حرکت خود هر روز بهتر و کارآمدتر از دیروز باشیم.

پزشکیان با تأکید بر ضرورت شناسایی و بکارگیری دقیق ظرفیت‌ها و توانمندی‌های مدیران و متخصصان و شکوفا شدن این توانمندی‌ها، گفت: می‌توانیم با جلب مشارکت و همراهی مردم و افزایش سعی و تلاش خود زمان به بهره‌برداری رسیدن طرح‌ها و پروژه‌ها را کاهش دهیم. وقتی نپذیریم از دیگران کمتر هستیم و این باور در ذهن مدیران ما شکل بگیرد، موفق خواهیم شد و دشمنان در تحقق اهدافشان ناکام می‌شود. وی با تأکید بر اینکه برازنده ما نیست با وجود امکانات و منابع سرشار در کشور مردم ما با مشکل مواجه باشند، تصریح کرد: نمی‌شود من مسئول باشم و بپذیرم مردم کشور مشکل داشته باشند. موظف هستیم با خدمت به مردم مشکلاتشان را حل کنیم. نمی‌توانم بپذیرم کسی در کشور شب گرسنه بخوابند یا خانواده‌ای در تأمین داروی مورد نیاز خود در مضیقه باشد.

اهل گفت‌وگو و مذاکره هستیم

رئیس‌جمهوری با اشاره به توطئه‌های دشمنان برای ضربه زدن به ایران، گفت: مقام معظم رهبری دستور دادند وضعیت نه جنگ نه صلح را پایان دهیم. ما می‌توانیم با عزت گفت‌وگو کنیم و با عزت موضوع را تمام کنیم. ما اهل گفت‌وگو و مذاکره هستیم و منطق حکم می‌کند، اگر می‌توانیم حق خود را با گفت‌وگو بگیریم، خودمان را درگیر جنگ نکنیم. اما در مقابل زور و قلدری هم تسلیم نخواهیم شد. در سخنرانی مجمع عمومی سازمان ملل نیز تأکید کردم که ما اهل گفت‌وگو براساس عدالت و در شرایط برابر و مساوی هستیم و حق خود را مطالبه می‌کنیم اما زیر بار زور هم نخواهیم رفت.

اگر با مشکلات مواجه هستیم به دلیل عملکرد خودمان است

پزشکیان در ادامه با تأکید بر اینکه وقتی مدیر و هر فردی برای آبروی کشورش و تحقق باور و اعتقاد خود از همه چیزش می‌گذرد، شایسته تقدیر است، افزود: اگر بتوانیم این فرهنگ را در جامعه توسعه دهیم ایران ما به عزت و سربلندی می‌رسد. اگر وضعیت امروز کشور اینگونه است و با مشکلات مواجه هستیم بخاطر عملکرد خودمان است که باید آن را اصلاح کنیم.

رئیس‌جمهوری در بخش دیگری از سخنان خود با تأکید بر ضرورت مدیریت مصرف و صرفه‌جویی در مصرف انرژی اعم از بنزین، برق و گاز، گفت: همه ما باید تلاش کنیم با مدیریت مصرف اجازه ندهیم تولید متوقف شود. همه موظف هستیم که معیشت مردم را تأمین کنیم. باید تلاش کنیم با صرفه‌جویی و مدیریت مصرف، تولید در همه محصولات مورد نیاز مردم افزایش یابد.

پزشکیان با اشاره به درخواست خود برای خاموش کردن چراغ‌های اضافه سالن، گفت: با خاموش کردن چراغ‌های اضافه، هیچ اتفاقی نیفتاد. اگر مصرف را مدیریت کنیم و صرفه‌جویی را در دستور کار خود قرار دهیم کمک بزرگی به متوقف نشدن چرخه تولید خواهیم کرد. تصمیم دارم حتی دفتر کار و اتاق خود را به جای کوچک‌تری منتقل کنم تا در مصرف انرژی صرفه‌جوی شود می‌توانیم در فصل سرما با کاهش مصرف و سیستم‌های گرمایشی با استفاده از لباس بیشتر به صرفه‌جویی کمک کنیم.

وی با تأکید بر اینکه در مدیریت تولید باید برای افزایش بهره‌وری تلاش کنیم و با خلاقیت و ایجاد انگیزه و تشویق کارکنان افزایش تولید در مراکز تولیدی و صنایع کشور را رقم بزنیم، اظهار کرد: باید توجه داشته باشیم که در مسیر توسعه، روند بی‌رویه مصرف منابع کشور و خالی کردن معادن نمی‌تواند ادامه داشته باشد. حق نداریم آینده را نادیده بگیریم و نابود کنیم. توسعه پایدار بدون در نظر گرفتن آینده و حفظ منابع محقق نخواهد شد.

معاون اجرایی رئیس‌جمهوری در مورد بحران گاز هشدار داد

با ۵۳۰ میلیون مترمکعب ناترازی مواجهیم

معاون اجرایی رئیس‌جمهوری با اشاره به میزان بالای مصرف گاز در ایران گفت: سرانه مصرف انرژی در کشور نیازمند اصلاح است. ما در سرانه مصرف گاز، نفر اول دنیا هستیم. هیچ کشوری به اندازه ایران گاز مصرف نمی‌کند. از طرف دیگر با جنایت جنگی دشمنان، امسال ۲۳۰ میلیون مترمکعب گاز از میدان خارج شده و امسال با ۵۳۰ میلیون مترمکعب ناترازی گاز مواجهیم.

به گزارش ایسنا، محمدجعفر قائم‌پناه، امروز ۱۸ آبان در نشست مسئله‌محور با تشکل‌ها و سازمان‌های مردم‌نهاد با اشاره به اهمیت نقش نهادهای مردمی در تقویت انسجام اجتماعی اظهار کرد: طیف وسیعی از مردم در قالب نهادهای مختلف از جمله تشکل محیط زیستی، انجمن علمی، هیئت مذهبی و احزاب سیاسی فعالیت می‌کنند و این مجموعه‌ها بخش مهمی از ظرفیت اجتماعی کشور را تشکیل می‌دهند.

وی اظهار کرد: حکمرانی بدون پایگاه مردمی و بدون تکیه بر نهادهای مردمی، حکمرانی در غربت است. جامعه قوی، حکومت مقتدر خلق می‌کند و برای اداره امور کشور باید مردم را در نهادهای اجتماعی و مردمی مشارکت داد.

معاون اجرایی رئیس‌جمهوری با تأکید بر ضرورت آشنایی نسل نوجوان و جوان با فعالیت‌های جمعی و اجتماعی تصریح کرد: فرزندان و کودکان ما باید از ابتدای دوران نوجوانی در سازمان‌های مردم‌نهاد تربیت شوند تا فعالیت‌های اجتماعی، فرهنگی و سیاسی و همچنین روحیه همکاری، تفکر جمعی و همیاری را بیاموزند.

قائم‌پناه با اشاره به ریشه تاریخی فعالیت جمعی در جامعه ایران بیان کرد: کشور ما از گذشته نمونه‌های متعددی از فعالیت‌های جمعی داشته است که هیئت‌های مذهبی و جلسات قرائت قرآن از جمله آن‌ها هستند

معاون اجرایی رئیس‌جمهوری با تأکید بر ضرورت تقویت همبستگی اجتماعی اظهار کرد: باور ما و آقای پزشکیان این است که باید روح جمعی و روحیه کنار هم بودن را در جامعه تقویت کنیم؛ چراکه مشارکت مردم در قالب نهادهای اجتماعی و فعالیت‌های گروهی، زمینه‌ساز شکل‌گیری جامعه‌ای قوی و برخوردار از انسجام و همبستگی بیشتر خواهد بود.

وی ادامه داد: انسجام اجتماعی مانع شکل‌گیری دوگانه‌سازی‌های مختلف در عرصه‌های محیط زیستی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی می‌شود. دوگانه‌سازی میان هویت ملی و هویت دینی نادرست است؛ ما هم ایرانی هستیم و هم مسلمان. همان‌طور که به امام حسین(ع) عشق می‌ورزیم و به ایشان افتخار می‌کنیم، به تاریخ ایران، کوروش، تخت جمشید و آثار باستانی کشورمان نیز افتخار می‌کنیم. همان‌طور که حضرت زهرا(س) مایه افتخار ما هستند، تاریخ و تمدن ایران نیز مایه افتخار ماست و نباید میان این هویت‌ها تقابل ایجاد کرد.

قائم‌پناه با بیان اینکه حکمرانی مطلوب باید بر پایه مشارکت مردم شکل بگیرد، اظهار کرد: اگر می‌خواهیم حکمرانی به‌درستی شکل بگیرد، باید به مردم تکیه کنیم؛ البته ارتباط مستقیم با تک‌تک مردم امکان‌پذیر نیست. ایران جمعیتی حدود ۹۰ میلیون نفر دارد و نمی‌تواند با همه افراد به‌صورت مستقیم ارتباط برقرار کند. سازمان‌های مردم‌نهاد می‌توانند نماینده و حلقه ارتباطی میان مردم و حاکمیت باشند؛ بنابراین باید این سازمان‌ها گسترش پیدا کنند و طیف وسیع‌تری از مردم را در حوزه‌های مختلف نمایندگی کنند.

معاون اجرایی رئیس‌جمهوری با اشاره به ظرفیت گروه‌های مختلف مردمی از جمله بسیج، هیئت‌های مذهبی، انجمن‌ها، تشکل‌های فرهنگی، سازمان‌های مردم‌نهاد و گروه‌های ورزشی گفت: همه این مجموعه‌ها می‌توانند در تقویت ارتباط میان مردم و دولت و همچنین افزایش انسجام اجتماعی نقش‌آفرین باشند. وزرای دولت هم باید باور داشته باشند لازم است با تمام سازمان‌هایی که به‌نوعی با حوزه کاری آنها ارتباط دارند، تعامل و ارتباط مستمر داشته باشند. این موضوع را حتماً پیگیری خواهم کرد.

وی با تأکید بر اینکه دولت باید از ظرفیت تشکل‌های مردمی برای حل مسائل کشور استفاده کند، گفت: ما باید دست نیاز به سوی مردم و سازمان‌های مردم‌نهاد دراز کنیم و از آنها برای حل مشکلات کمک بخواهیم. این موضوع نه به معنای سوءاستفاده از ظرفیت آنهاست و نه به معنای استفاده از آنها به‌عنوان پشتوانه سیاسی؛ بلکه هدف، بهره‌گیری از توان اجتماعی آنها برای حل مشکلات مردم است. این نگاه باید در ذهن همه ما شکل بگیرد که سازمان‌های مردم‌نهاد رقیب دولت نیستند، بلکه باید آنها را یاور و کمک‌کار خود بدانیم.

قائم‌پناه با تأکید بر اهمیت نقش سازمان‌های مردم‌نهاد و تشکل‌های اجتماعی در توسعه مشارکت عمومی اظهار کرد: جایگاه‌ها و مسئولیت‌ها ماندگار نیستند و افراد مختلفی در طول زمان در این جایگاه‌ها قرار می‌گیرند و از آن خارج می‌شوند، اما آنچه باقی می‌ماند مردم و ایران است. از این رو، باید در فرصتی که در اختیار داریم، برای قدرتمند کردن مردم تلاش کنیم تا افرادی که در آینده مسئولیت‌ها را برعهده می‌گیرند نیز همین نگاه را دنبال کنند.

معاون اجرایی رئیس‌جمهوری با بیان اینکه تشکل‌های مردمی توانسته‌اند موضوعاتی همچون محیط زیست، حفظ آثار باستانی، مصرف انرژی و مدیریت مصرف آب را در افکار عمومی برجسته کنند، گفت: این مسائل با بخشنامه و دستور دولت حل نمی‌شود، بلکه باید به باور عمومی تبدیل شود.

وی با تأکید بر اهمیت مطالبه‌گری و نقد اجتماعی اظهار کرد: باور ما این است که نقدهای شما باید منصفانه و مشفقانه باشد. وقتی فردی برای حفظ تالاب هورالعظیم، جنگل‌های هیرکانی یا مسائل زیست‌محیطی کشور دغدغه‌مند است و برای آن تلاش می‌کند، این مطالبه‌گری به نفع منافع ملی است. اگر صدای مردم درباره میانکاله بلند نمی‌شد، شاید رئیس‌جمهوری برای توقف یک طرح، به این سرعت ورود نمی‌کرد. همچنین زمانی که مردم نسبت به آلودگی هوا در مناطق جنوبی کشور اعتراض می‌کنند، مسئولان نیز ناگزیر می‌شوند با جدیت بیشتری برای مهار آلایندگی‌ها اقدام کنند.

قائم‌پناه با تأکید بر ضرورت همکاری همه جریان‌های فرهنگی و اجتماعی برای ایران گفت: فارغ از هر نگاه فرهنگی، فکری، مذهبی و نژادی، باید حول محور ایران تلاش کنیم. ایران متعلق به همه ماست و هدف اصلی باید کار کردن برای ایران باشد؛ حتی اگر دولت‌ها در همه زمینه‌ها همراهی نکنند، اصل هدف و آرمان ما باید حفظ منافع کشور باشد.

معاون اجرایی رئیس‌جمهوری با اشاره به شکل‌گیری حلقه‌های انسانی در اطراف برخی زیرساخت‌های کشور در جریان تهدیدهای ترامپ در زمان جنگ تحمیلی سوم تصریح کرد: زمانی که ترامپ تهدید کرد زیرساخت‌های ایران را هدف قرار می‌دهد، مردم از گروه‌های مختلف، جوان و پیر، با پوشش‌ها و دیدگاه‌های متفاوت، در اطراف برخی زیرساخت‌ها از جمله پالایشگاه‌ها و پل‌ها حلقه‌های انسانی تشکیل دادند.

وی ادامه داد: این صحنه‌ها نشان داد حس وطن‌دوستی و تعلق به ایران تا چه اندازه در میان مردم ریشه دارد و همین موضوع توجه دنیا را به خود جلب کرد. بسیاری از ایرانیان خارج از کشور نیز به ایرانی بودن خود افتخار می‌کنند؛ چراکه شاهد بودند ایرانیان برای دفاع از کشورشان و زیرساخت‌هایش حاضرند جان خود را به خطر بیندازند. هر اندازه بتوانیم این همبستگی را فارغ از اینکه چه فرد یا جناح سیاسی در قدرت قرار دارد، حفظ کنیم، به تقویت و نجات کشور کمک کرده‌ایم.

قائم‌پناه با اشاره به ضرورت حفظ تاب‌آوری کشور در شرایط دشوار انرژی، از مردم خواست با مدیریت مصرف گاز در فصل سرد سال به تأمین پایدار انرژی کشور کمک کنند و با بیان اینکه کشور در سال گذشته با ناترازی قابل توجه گاز مواجه بود، اظهار کرد: در سال گذشته حدود ۳۰۰ میلیون مترمکعب ناترازی گاز داشتیم و امسال نیز با توجه به شرایط موجود، با چالش جدی در تأمین و مصرف گاز روبه‌رو هستیم.

معاون اجرایی رئیس‌جمهوری با اشاره به میزان بالای مصرف گاز در کشور گفت: مصرف گاز ایران در سطح بسیار بالایی قرار دارد و سرانه مصرف انرژی در کشور نیازمند اصلاح است. ما در سرانه مصرف گاز، نفر اول دنیا هستیم. هیچ کشوری به اندازه ایران گاز مصرف نمی‌کند. از طرف دیگر با جنایت جنگی دشمنان، امسال ۲۳۰ میلیون مترمکعب گاز ما از میدان خارج شده است. یعنی امسال با ۵۳۰ میلیون مترمکعب ناترازی گاز مواجهیم. در ایام پیک مصرف، روزانه حدود ۸۵۰ تا ۹۰۰ میلیون مترمکعب گاز مصرف می‌کنیم که بخش قابل‌توجهی از آن به مصارف خانگی، تجاری، صنایع کوچک و نیروگاه‌ها اختصاص دارد.

اخبار

مخالفت مجلس با افزایش ۳۵درصدی حقوق

عضو کمیسیون تلفیق بودجه تاکید کرد که مجلس با افزایش ۳۵ درصدی حقوق در سال آینده مخالف است و به همین دلیل با کلیات لایحه بودجه ۱۴۰۶ مخالفت خواهد کرد.

احمد فاطمی در گفت‌وگو با ایسنا، در واکنش به بخشنامه بودجه ۱۴۰۶ و پیش‌بینی متوسط افزایش حقوق کارکنان دولت در سال آینده به میزان ۳۵ درصد و به صورت پلکانی، گفت: به عنوان عضو کمیسیون تلفیق بودجه به دولت هشدار می‌دهم که افزایش ۳۵ درصدی حقوق در سال آینده وهن کارکنان دولت و کارگران و توهین به نمایندگان مجلس است. وی ادامه داد: اگر دولت لایحه بودجه ۱۴۰۶ را با افزایش ۳۵ درصدی حقوق کارکنان دولت به مجلس ارائه کند، کمیسیون تلفیق و مجلس با کلیات آن مخالفت خواهد کرد و لایحه را به دولت برمی‌گردانند؛ دولت نظر مجلس را می‌داند پس بهتر است که وقت مجلس را نگیرد.

این عضو کمیسیون اجتماعی مجلس افزود: وقتی نرخ تورم رسمی ۸۸ درصد است، افزایش ۳۵ درصدی حقوق هیچ توجیهی ندارد چون طبق قانون برنامه باید میزان افزایش حقوق به اندازه تورم و یا حداقل به نرخ تورم نزدیک باشد.

ظاهرا آقای عارف از متن جامعه دور هستند

علی بابایی کارنامی در گفت‌وگو با ایلنا، درباره این که معاون اول رئیس جمهور عنوان کرده است هنگامی که حقوق کارگر ۶۰ درصد افزایش پیدا می‌کند، هزینه اقلام و کالاهای مصرفی نیز متناسب با این افزایش حقوق‌ها افزایش پیدا می‌کند، آیا از نظر دولت، راهکار جبران عقب‌ماندگی قدرت خرید کارگران این است که دستمزدها افزایش پیدا نکند تا قیمت‌ها هم بالا نرود، گفت: از آقای عارف بپرسید واقعا حقوق بازنشستگان تأمین اجتماعی ۶۰ درصد افزایش پیدا کرده است؟ آیا حقوق کارگران ۶۰ درصد افزایش پیدا کرد؟ خیر این اتفاق رخ نداده است.

رئیس کمیسیون اجتماعی مجلس شورای اسلامی ادامه داد: آقای عارف هم مقصر نیست؛ ایشان به دلیل شرایط جنگی از متن جامعه دور هستند و اطلاعات ندارند. به آقای دکتر عارف و آقای پزشکیان توصیه می‌کنم، حتی اخیراً به آقای قالیباف هم گفتم باید از اهل نظر و کارشناسان نظر پرسید و تاکید می‌کنم متولی مزد و تنظیم‌گری مزد فقط کمیسیون اجتماعی مجلس است.

وی با اشاره به وضعیت بازنشستگان تأمین اجتماعی افزود: امسال عملاً برخلاف انتظارات و آنچه در جامعه مطرح می‌شد، میزان افزایش حقوق بازنشستگان تأمین اجتماعی کمتر از ۳۰ درصد بوده است؛ در حالی که انتظار می‌رفت این افزایش بیش از ۶۰ درصد باشد. در نتیجه، قدرت خرید این افراد عملاً کاهش پیدا کرده است.

بابایی کارنامی یادآور شد: گفته شد اگر به این گروه ۶۰ درصد افزایش حقوق داده شود باید به گروه دیگری هم داده شود و لذا یک رقابت کاذب بین صندوق‌ها به وجود آوردند که با این کار جفا هم به صندوق تأمین اجتماعی صورت گرفت.

وی افزود: ظاهراً این استدلال مطرح شده که اگر منابع بیشتری به یک گروه اختصاص پیدا کند، باید برای گروه‌های دیگر هم تصمیم مشابهی گرفته شود؛ اما چنین رویکردی نمی‌تواند توجیه مناسبی برای نادیده گرفتن وضعیت معیشتی بازنشستگان باشد. از سوی دیگر صندوق نیروهای مسلح هم مشکلات و چالش‌های خاص خودشان را دارند که در نهایت هم مشاهده می‌شود به کارمندان هم توجهی نمی‌شود. رئیس کمیسیون اجتماعی مجلس در بخش دیگری از سخنان خود با اشاره به وضعیت حقوق و مزایای کارکنان دولت گفت: در شرایطی که برخی دستگاه‌ها در دوران جنگ مجوز پرداخت پاداش‌هایی تحت عنوان پاداش جنگ را دریافت کرده‌اند و بعضاً تا ۲۰۰ میلیون هم پاداش داده شد باید مشخص شود منابع این پرداخت‌ها چگونه تأمین و توزیع می‌شود که در یک ساختار پاداش جنگ داده می‌شود و در ساختاری دیگر شاید ۲ میلیون تومان هم نتوانند به حقوق کارکنان اضافه کنند. وی افزود: دولت می‌تواند در شرایط اضطراری، با استفاده از ظرفیت‌های قانونی و مصوبات مربوط، درباره منابع مازاد فعالیت‌ها و درآمدهای برخی دستگاه‌ها که مشمول ماده ۵ قانون خدمات کشوری نیستند، سر ریز این منابع را با مصوبه سران قوا به کارمندان پایین تر بدهد، همین مسئولیت اجتماعی است دیگر. مگر سالی ۵۰ همت برای مسئولیت اجتماعی داده نمی‌شود، اگر دولت این مسئولیت اجتماعی را به کارمندان خودش نمی‌دهد به چه کسی می‌دهد؟

دیدار نماینده ویژه چین با باقری

پکن در جست‌وجوی نقش تازه در معادلات منطقه

سفر نماینده ویژه چین در امور خاورمیانه به تهران و دیدار او با معاون دبیر شورای عالی امنیت ملی ایران، بار دیگر توجه‌ها را به تلاش پکن برای ایفای نقشی فعال‌تر در تحولات منطقه جلب کرده است. این دیدار در شرایطی انجام شد که افزایش تنش‌ها و تداوم مناقشات منطقه‌ای، ضرورت استفاده از ظرفیت‌های دیپلماتیک را برجسته کرده است. چین که طی سال‌های گذشته کوشیده روابط اقتصادی و سیاسی خود را با کشورهای خاورمیانه گسترش دهد، اکنون بر این موضوع تأکید دارد که اختلافات موجود از طریق توسل به زور قابل حل نیست. بااین‌حال، پرسش اصلی آن است که پکن تا چه اندازه می‌تواند مواضع دیپلماتیک خود را به ابتکارهایی عملی برای کاهش تنش تبدیل کند.

پیام پکن از تهران

وزارت امور خارجه چین در بیانیه‌ای اعلام کرد که ژای جون، نماینده ویژه این کشور در امور خاورمیانه، در جریان سفر به ایران با علی باقری، معاون دبیر شورای عالی امنیت ملی، دیدار و گفت‌وگو کرده است.

براساس این بیانیه، نماینده ویژه چین ضمن اعلام آمادگی پکن برای پیشبرد روابط دوجانبه با تهران، تأکید کرد که مناقشه جاری و رو به گسترش در خاورمیانه از طریق استفاده از زور حل‌وفصل نخواهد شد.

این موضع‌گیری در چارچوب رویکرد اعلامی چین برای تأکید بر راهکارهای سیاسی و گفت‌وگو قابل ارزیابی است. پکن تلاش دارد در کنار حفظ روابط با ایران، بر ضرورت جلوگیری از گسترش بحران‌های منطقه‌ای نیز تأکید کند.

اهمیت دیدار با معاون دبیر شورای عالی امنیت ملی نیز در آن است که گفت‌وگوهای دو طرف صرفاً به مناسبات متعارف دیپلماتیک محدود نمی‌شود و مسائل مرتبط با امنیت منطقه‌ای در دستور کار قرار دارد؛ هرچند جزئیات بیشتری درباره محورهای مذاکرات منتشر نشده است.

دیپلماسی در سه ایستگاه منطقه‌ای

وزارت امور خارجه چین اعلام کرده است که سفر ژای جون بخشی از برنامه منطقه‌ای او در ماه جاری است؛ برنامه‌ای که علاوه بر ایران، عمان و عربستان سعودی را نیز دربرمی‌گیرد.

انتخاب این سه کشور از منظر دیپلماتیک قابل توجه است. ایران و عربستان از بازیگران تأثیرگذار در معادلات خلیج فارس هستند و عمان نیز سابقه‌ای طولانی در تسهیل ارتباطات و گفت‌وگوهای منطقه‌ای دارد.

قرار گرفتن این کشورها در برنامه سفر یک مقام چینی می‌تواند بیانگر تمایل پکن برای شنیدن دیدگاه‌های متفاوت و حفظ ارتباط با طرف‌های مختلف باشد. بااین‌حال، تاکنون درباره ارائه طرح مشخص میانجی‌گری یا توافقی تازه در جریان این سفر اطلاعاتی منتشر نشده است. ازاین‌رو، باید میان رایزنی‌های دیپلماتیک و آغاز یک ابتکار رسمی برای حل اختلافات تمایز قائل شد.

منافع چین در ثبات خاورمیانه

خاورمیانه برای چین تنها منطقه‌ای با اهمیت سیاسی نیست، بلکه از نظر انرژی، تجارت و ارتباطات اقتصادی نیز جایگاهی راهبردی دارد. تداوم ناامنی می‌تواند بر مسیرهای حمل‌ونقل، بازارهای انرژی و فعالیت شرکت‌های بین‌المللی تأثیر بگذارد.

از این منظر، تأکید پکن بر پرهیز از توسل به زور با منافع اقتصادی این کشور نیز ارتباط دارد. چین برای استمرار روابط تجاری خود نیازمند محیطی باثبات و قابل پیش‌بینی است و گسترش درگیری‌ها می‌تواند هزینه‌های اقتصادی و امنیتی بیشتری ایجاد کند.

درعین‌حال، پکن می‌کوشد روابط خود را با مجموعه‌ای از بازیگران منطقه‌ای حفظ کند. این رویکرد امکان گفت‌وگو با طرف‌های مختلف را فراهم می‌سازد، اما تبدیل آن به نقش‌آفرینی مؤثر مستلزم اعتماد متقابل و وجود زمینه مشترک میان کشورهای درگیر است.

تهران و ظرفیت روابط با پکن

برای ایران، گفت‌وگو با نماینده ویژه چین فرصتی برای تبیین دیدگاه‌های خود درباره تحولات منطقه و پیگیری همکاری‌های دوجانبه است. روابط تهران و پکن علاوه بر ابعاد اقتصادی، در حوزه‌های سیاسی و دیپلماتیک نیز اهمیت دارد.

بااین‌حال، توسعه این مناسبات زمانی می‌تواند آثار ملموس‌تری داشته باشد که در کنار اعلام مواضع مشترک، زمینه همکاری‌های اجرایی و پیگیری مستمر توافقات فراهم شود.

در شرایط کنونی، تأکید چین بر حل‌وفصل سیاسی اختلافات می‌تواند به تقویت فضای دیپلماسی کمک کند، اما موفقیت چنین رویکردی به همراهی دیگر بازیگران منطقه‌ای و بین‌المللی نیز وابسته است.

سفر ژای جون نشان می‌دهد که پکن همچنان خواهان حضور فعال در رایزنی‌های خاورمیانه است. بااین‌حال، فاصله میان تأکید بر ضرورت صلح و دستیابی به توافقات عملی، یکی از چالش‌های مهم دیپلماسی منطقه‌ای باقی مانده است.

چین برای ایفای نقشی مؤثرتر باید بتواند در کنار حفظ روابط متوازن، زمینه گفت‌وگو و کاهش سوءتفاهم‌ها را تقویت کند. در نهایت، اهمیت سفر اخیر نه در اعلام ابتکاری قطعی، بلکه در استمرار تماس‌های دیپلماتیک و تلاش برای جلوگیری از گسترش بحران‌هاست؛ مسیری که نتیجه آن به تحولات آینده و میزان آمادگی طرف‌های منطقه‌ای برای گفت‌وگو بستگی خواهد داشت.